

Samen kerken...

'Het licht is je sterkste wapen'

Ik las vorige week maandagmorgen de dagtekst in het maandblad van een mij vertrouwde oecumenische leefgemeenschap:

De nacht loopt ten einde, de dag komt naderbij.

Laten wij ons dus ontdoen van de werken van de duisternis en ons wapenen met het licht. (Paulus aan de Romeinen)

Deze tekst en het dagthema 'het licht is je sterkste wapen' raakte me. Buiten wordt het bijna elke dag guurder en donkerder, we gaan de donkerste laatste maand van het jaar in – waar je om velerlei redenen tegen op kunt zien. Het wereldklimaat wordt ook niet beter, in letterlijke en figuurlijke zin. 'Parijs' belichaamt toevallig beide betekenissen van 'klimaat': terrorisme en moeizame milieupolitieke stappen. Het duister rukt op, zou je zeggen. Wat doe je ertegen? Meer bommen gooien? Waar dan? En ten koste van wie en wat? Daar dacht ik over na, al krantlezend bij het ontbijt....

En ineens wordt die hele 'nacht-zijde' van ons leven in nieuw perspectief gezet... Er is dus een nacht-zijde in ons leven die je achter je mag laten. Zoals je je bed uit kunt komen en je pyjama uit kunt doen en je kleren aan kunt trekken. Dan ziet de wereld er al heel anders uit. Je laat iets achter je en vervolgens ligt er iets nieuws op je te wachten. Je kunt besluiten iets niet meer te doen. Je kunt stoppen met roken, drinken, vlees-eten, met gewoontes die je lichaam, je geest en ons milieu onnodig belasten. Daarmee schep je concreet ruimte voor andere en betere gewoontes. Ruimte voor het licht. Iets waar jij meer fiducia in hebt, wat jou meer toekomst biedt. Contacten aanhalen bv met wie je wat uit het oog bent verloren. Je kunt besluiten eens naar het AZC te gaan (op donderdagmorgen) om een praatje te maken met asielzoekers – wat zij zeer op prijs stellen. Of iets oppakken wat in je leven belangrijk was en is, muziek luisteren en/of maken bijvoorbeeld. Inspiratie zoeken en inspiratie zijn.

'Het licht is je sterkste wapen'. Het klinkt bijna oorlogszuchtig. Maar heel anders dan de taal van sommige politieke leiders. Er is verweer die je wordt aangereikt, in de adventstijd, vanuit het hart van onze westerse beschaving en onze beste tradities. Juist in de maand waarin we ons het kwetsbaarst weten. Opnieuw vertrouwen op Christus die in onze wereld

is gekomen en komt, die ons Gods liefde brengt om ons te verlossen. Een oproep om ons daar opnieuw op te richten. Niet (machteloos) het kwade wreken, onze vuist te laten zien. Niet onszelf gaan bewijzen en sterk(er) zijn – dat past ons gewoonweg niet en loopt op teleurstelling uit is mijn ervaring. Maar beseffen en leven dat van Christuswege het goede sterker is, het licht door duisternis heen gaat breken – Hij naar ons toekomt en onze toekomst mag bepalen.. Ik wens de lezer een heel goede adventstijd!

ds Arie Gootjes.